

ضرورت استفاده از معماری پایدار با رویکرد بکارگیری الگوهای پایدار در اقلیم گرم و خشک

مهسا شفق^{۱*}، نرمین آیرملوی عربدیزج^۲

۱- کارشناسی ارشد معماری، ارومیه، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی، گروه شهرسازی، واحد ارومیه، دانشگاه علم و فن، ارومیه، ایران

چکیده

معماری پایدار که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است را شاید بتوان یکی از جریان‌های مهم معاصر به حساب آورد که عکس‌العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می‌رود. برای مثال، ۵۰ درصد از ذخایر سوختی در ساختمان‌ها مصرف می‌شود که این به نوبه خود منجر به بحران‌های زیست محیطی شده و خواهد شد. بنابراین، ضرورت ایجاد و توسعه هرچه بیشتر مقوله پایداری در معماری به وضوح قابل مشاهده است. اهمیت این موضوع از این جهت قابل بررسی می‌باشد که انسانها همواره نیازمند کیفیت فضایی و آسایش در زندگی روزمره خود می‌باشند و با توجه به اینکه بین مصرف انرژی و مسائل اقتصادی رابطه ای قوی وجود دارد، ما نیازمند نوعی طراحی می‌باشیم که علی‌رغم فراهم آوردن شرایط آسایش، مسائل زیست محیطی را بهبود ببخشد. یکی از مهم ترین اهداف توسعه ی پایدار حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن است. آنچه در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است اهمیت و ضرورت ایجاد معماری پایدار در احداث بنا ها می باشد. هدف کلی تحقیق حداقل استفاده از انرژی های سوختی و حد اکثر بکارگیری انرژی های طبیعی و بکارگیری الگوهای پایدار معماری ایرانی در اقلیم گرم و خشک می باشد. لذا در این پژوهش، از روش اسنادی و مطالعات کتابخانه ای، جهت مطالعه ی اولیه سعی بر آن می شود تا پس از بررسی کلیاتی در باب معماری پایدار، نشان دهیم که این نوع معماری لازم و ملزوم معماری عصر حاضر است.

واژه‌های کلیدی: تعریف معماری پایدار، توسعه پایدار، الگوهای پایدار معماری ایرانی، اقلیم گرم و خشک